

Bóg się rodzi

Uroczyście

Bóg się ro - dzi, — moc tru-chle - je. — Pan nie-bio-sów ob - na - żo - ny.
O - gień krze - pnie, — blask cie-mnie - je, — ma gra - ni - ce Nie-skoń - czo - ny.
Wzga - rdzo-ny o - kry - ty chwa - łą, śmier - tel - ny Król nad wie - ka - mi!
A Sło - wo Cia - łem się sta - ło i mie-szka - ło mię - dzy na - mi.

2. Cóż masz, Niebo, nad ziemiany?

Bóg porzucił szczęście twoje,
wszedł między lud ukochany,
dzieląc z nim trudy i znoje:
niemało cierpiał, niemało,
żeśmy byli winni sami!
A Słowo Ciałem się stało
i mieszkało między nami.

3. W nędznej szopie urodzony,
żłób Mu za kolebkę dano;
cóż jest czym był otoczony?
Bydło, pasterze i siano.
Ubodzy, was to spotkało –
witać Go przed bogaczami!
A Słowo Ciałem się stało
i mieszkało między nami.

4. Podnieś rękę, Boże Dziecię,
błogosław Ojczyznę miłą,
w dobrych radach, w dobrym bycie
wspieraj jej siłę swą siłą;
dom nasz i majątność całą,
i wszystkie wioski z miastami!
A Słowo Ciałem się stało
i mieszkało między nami.